

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa S.(...) S.A. w C.

przeciwko X.(...) Sp. z o.o. w O. i M.(...) S.A. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2008 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 27 czerwca 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 27 czerwca 2008 r. odrzucił apelację strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 grudnia 2007 r., uwzględniając zarzut strony pozwanej co do naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przy przywróceniu terminu do wniesienia apelacji art. 479^{8a} § 5 k.p.c. Stwierdził również, że samo przywrócenie terminu nie znajdowało podstaw na gruncie art. 168 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie strona powodowa zarzuciła naruszenie art. 479^{8a} § 5 k.p.c., art. 373 k.p.c. w zw. z art. 169 § 3 k.p.c. oraz art. 373 k.p.c. w zw. z art. 168 § 1 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 479^{8a} § 5 k.p.c. należy do przepisów regulujących w sposób szczególny wymogi pism procesowych wnoszonych w postępowaniu w sprawach gospodarczych przez kwalifikowanych pełnomocników. Z tego względu oraz z uwagi na jego restrykcyjny charakter powinien być interpretowany ściśle. Nie jest zatem dopuszczalna jego wykładnia rozszerzająca. Nie można też pomijać, że zwrot pisma procesowego w postępowaniu odwoławczym może, jak w rozpoznawanej sprawie, prowadzić do odrzucenia środka odwoławczego, co ogranicza dostęp do sądu drugiej instancji, będący zasadą konstytucyjną. Trybunał Konstytucyjny podkreślał zaś, że w takiej sytuacji należy uwzględniać kryterium proporcjonalności i brać pod uwagę cel, któremu ma służyć określona regulacja.

Treść art. 479^{8a} § 1 k.p.c. wskazuje, że określone w nim rygory odnoszą się jedynie do pism złożonych w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. W doktrynie i literaturze przyjmuje się obecnie powszechnie, że postępowanie w instancji kończy się wydaniem wyroku, postanowienia co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym lub innego orzeczenia trwale zamykającego drogę do wydania wyroku. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji nie jest zatem pismem procesowym złożonym w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Należy on już do etapu postępowania apelacyjnego, w którym sąd pierwszej instancji wykonuje jedynie przewidziane w przepisach postępowania czynności. W postępowaniu apelacyjnym art. 479^{8a} § 5, z przyczyn wyżej wskazanych, nie miał zastosowania. Z tego względu zarzut jego naruszenia był uzasadniony.

Błędne zastosowanie art. 479^{8a} § 5 k.p.c. było zasadniczą przyczyną odrzucenia apelacji strony powodowej, co podkreślił wyraźnie w swoim uzasadnieniu Sąd Apelacyjny. Nie uzasadnił on bliżej swojej oceny, że Sąd Okręgowy błędnie zastosował art. 168 § 1 k.p.c., przywracając termin do wniesienia apelacji. Już z tego względu uzasadniony był zarzut naruszenia tego przepisu. Natomiast argumenty przytoczone przez stronę powodową w uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji wskazywały w sposób przekonujący na oczywistą omyłkę przy wnoszeniu opłaty od apelacji, skoro zamiast kwoty 21 863 zł została wpłacona kwota 21 683 zł. Tego rodzaju omyłka mogła być zaś uznana przez Sąd pierwszej instancji za okoliczność świadczącą o braku winy w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c.

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie było uzasadnione i zaskarżone nim postanowienie podlegało uchyleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.